

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.437/2012/3. szám

A Szegedi Ítéltábla az **(felszámolószervezet neve, címe, felszámolóbiztos neve)** által meghatalmazott Dr. Fodor Ákos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fodor Ákos ügyvéd) által képviselt **(felperes neve "f.a.", címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Sulyok és Ádám Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ádám Attila ügyvéd) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen lízingszerződésből eredő elszámolás iránti perében a Szegedi Törvényszék 2012. szeptember 10. napján kelt 11.G.40.089/2012/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 250.000,- (Kettőszázötvenezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.302.260,- (Egymillió-háromszázkettőezer-kettőszázhatvan) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A peres felek között összesen öt egyedi lízingszerződés jött létre. Négy szerződés 2008. április 25. napján kelt, futamideje 36 hónap, melyek 2011. május 5. napján lejártak. Az ötödik lízingszerződés 2007. július 12. napján kelt, futamideje 5 év, melyet az alperes mint lízingbeadó - a felperes időközben elrendelt felszámolására figyelemmel - 2011. november 11. napján felmondott. A lízingszerződések elválaszthatatlan részét képezi az alperes üzletszabályzata.

Az üzletszabályzat I/5. pontja szerint a lízingszerződés tartalmazza a szerződés tárgyát, futamidejét, az egyes lízingdíjak összegét, esedékességének időpontját, a mértékadó devizanemet és minden más, a felek között létrejövő megállapodásból eredő egyedi feltételeket.

Az I/7. pont szerint, ha a mértékadó devizanem nem forint, a lízingbevevő a kamatváltozás és árfolyamváltozás I-et a lízingbeadó hirdetménye szerint köteles megfizetni.

Az I/11. pont szerint a lízingdíj magában foglalja a lízingbevevő tőketartozását és a tőkére számított ÁFÁ-t, valamint a kamatot és regisztrációs díjat.

A III/6. pont szerint, ha a lízingbevevő a lízingszerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette, úgy a lízingbeadó köteles a lízingtárgy törzskönyvét és a tulajdonjog átírásához szükséges nyilatkozatot kiadni. A 7. pont értelmében, amennyiben a lízingbevevő által befizetett, a lízingbeadó számláján jóváírt összeg nem fedezi a lízingbeadóval szemben fennálló teljes lejárt tartozás összegét, úgy az elszámolás sorrendjét a lízingbeadó jogosult meghatározni.

A IV/1/e. pontja szerint a lízingbevevő köteles a lízingbeadó hirdetménye szerinti költségeket - azok felmerülése esetén - megtéríteni.

A VII/4. pont értelmében a lízingbeadó jogosult a lízingszerződést azonnali hatállyal felmondani, ha a lízingbevevő szerződéses kötelezettségét megszegi, így különösen fizetési késedelembe esik, a lízingbevevő ellen végrehajtási illetve felszámolási eljárást kezdeményeznek.

A VIII/3. pont rendelkezése alapján, amennyiben a szerződés a lízingbevevő szerződésszegése miatt szűnik meg, köteles kártérítést fizetni, továbbá a lízingbeadó felmondásának napján esedékessé válnak a hirdetmény szerinti külön eljárási díjak és költségek (kintlévőségi eljárás lefolytatásának ügyviteli költsége), tőke, üzleti kamattartozás, ÁFA, árfolyamváltozás I. és II.

Ha a lízingbevevő a felmondás napját követő 8 napon belül valamennyi tartozását megfizeti, a lízingtárgy tulajdonjogát megszerzi, ennek elmulasztása esetén a lízingbeadó a gépjármű visszaszármaztatása után kárenyhítési kötelezettségének körében azt értékesíti. Az elszámolás értéknapja az értékesítésből befolyt vételárnak a lízingbeadó bankszámláján történt jóváírásának a napja.

A felperes 2011. november 10. napja óta felszámolás alatt áll. Az alperes 2011. november 11. napján hitelezői igényt jelentett be 16.039.572,- Ft tőke, 238.659,- Ft késedelmi kamat, valamint 162.782,- Ft regisztrációs díj erejéig, melyet a felszámoló 2011. december 28. napján, határidőn belül bejelentett hitelezői igényként nyilvántartásba vett. A felszámoló a lízingszerződések tárgyát képező gépjárműveket 2011. november 14. napján birtokba vette, majd tájékoztatta az alperest, hogy az elszámolás alapját képező kimutatás alapján fizetendő díjak kiegyenlítésével a lízingtárgyak tulajdonjogát meg kívánja szerezni. Az alperes ezt követően tájékoztatta a felszámolót, hogy mivel a lízingbevevő tartozását a felmondást követő 8 napon belül nem egyenlítette ki, a gépjárművek tulajdonjogának megszerzéséhez csak valamennyi szerződés vonatkozásában fennálló tartozás rendezése esetében járul hozzá. Az alperes megbízást adott a C... Kft-nek a gépjárművek birtokba vételére, ez azonban nem vezetett eredményre, a lízingtárgyak visszaadására nem került sor. Az alperes 2011. december 9. napján elkészítette a szerződések lezárásához szükséges elszámolást.

A felperes keresetében a felek között létrejött öt lízingszerződésből eredő követelés részletes kimutatására (számadásra) kérte kötelezni az alperest, továbbá a lejárt lízingszerződések tárgyát képező gépjárművek vonatkozásában a felperes tulajdonjogának megállapítását. Előadta, az alperes a lízingszerződések lejártá illetve felmondása esetén tételes elszámolást nem készített. A felperes olyan feltételekkel kötötte meg a lízingszerződéseket, hogy a futamidő lejártával a lízingdíjak befizetése mellett a gépjárművek tulajdonjogát megszerezze. Olyan kikötést pedig a szerződések nem tartalmaznak, hogy valamennyi szerződésből

eredő követelés teljes kiegyenlítése után szerzi meg a felperes valamely gépjármű tulajdonjogát.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, az alperes megbízottja 2011. december 15. napján megküldte az öt lízingszerződésre vonatkozó elszámolást, mely tartalmazta azon összegeket, melyek kifizetése szükséges a szerződések lezárásához. A lízingszerződések felmondásra kerültek, az üzletszabályzat rendelkezése szerint emiatt a felperes használati jogosultsága a gépjárműveken megszűnt, azokon tulajdonjogot nem szerezhet.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint számadási kötelezettség megállapítása iránti keresetet előterjeszteni abban az esetben lehet, ha a fél elszámolási kötelezettsége nem szerződésen, hanem törvényi rendelkezésen alapul. Az alperes lízingszerződésből eredő kötelezettsége, hogy a felperessel elszámoljon, ezért a felperes számadásra kötelezés iránti kereseti kérelmét nem találta alaposnak. Megállapította, miután a lízingbevevő a lízingszerződésből eredő valamennyi kötelezettségét nem teljesítette, a lízingtárgyak tulajdonba adásának nincs helye, a tulajdonjog megállapítása iránti kereseti kérelem alaptalan. A felperes által vitatott tételek jogszerűségének megállapítása a felszámolási eljárást lefolytató bíróság elé tartozik.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a keresetben foglaltaknak megfelelő ítélet meghozatalát kérte. Megismételve az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait hangsúlyozta, mindvégig vitatta az alperes kimutatásában szereplő egyes költségtételek jogalapját ésösszecszerűségét (kintlévőségi eljárás díja, egyéb ügyviteli költség, költségáthárítás, inkasszólehívás díja, behajtási költség). Ezen kimutatás miatt a felperesi felszámoló a már nyilvántartásba vett hitelezői igényt felülvizsgálta. Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a perbeli gépjárművek felperesi tulajdonba adásáról. Az alperes adatszolgáltatása ellentmondásos, hiányos, ezért ennek alapján a felperes tényleges teljesítése nem állapítható meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozása szerint a felperes lízingszerződésből eredő kötelezettségeinek nem tett eleget, így a perbeli gépjárművek tulajdonjogát nem szerezhetette meg.

A fellebbezés nem alapos.

A Pp. 123. §-a szerint, ha a kereseti kérelem számadási kötelezettség megállapítására irányul, a felperes ezzel együtt kérheti az általa előterjesztett számadás helyességének megállapítását is.

Számadási kötelezettség megállapítása iránt kereset akkor indítható, ha a jogosult és a kötelezett között fennálló jogviszony alapján a kötelezett számadásra köteles. Ilyen számadási kötelezettséget jogszabály vagy szerződés írhat elő (Legfelsőbb Bíróság Pf.IV.25.707/2000/7.). Hasonló álláspontot foglal el a BDT 2000. 219. számon közzétett döntés, mely szerint számadási keresetet - akár tiszta megállapítási keresetként, akár marasztalási keresettel összekapcsolva - akkor lehet indítani, ha a felek között jogszabály vagy megállapodásuk alapján olyan tartalmú jogviszony jött

létre, amelynek keretében a jogviszony tartalmából következően annak megszűntekor az egyik fél - a jogszabály vagy a felek által meghatározott időszakonként - a másik fél javára végzett tevékenysége eredményéről elszámolni köteles.

A felek között létrejött egyedi lízingszerződés alapján, az üzletszabályzat III. és VIII. pontja értelmében a szerződés zárásakor (felmondás, megszűnés) az alperes elszámolást köteles készíteni a vele szerződő fél által teljesített befizetésekről, valamint a fennálló tartozás összegéről. A felmondást (megszűnést) követően a felek közötti elszámolást a szerződés illetve az üzletszabályzat VIII/3. pontja szerint kellett megejteni, ami azt jelenti, hogy a lízingtárgy birtokbavétele mellett követelhetette a lízingbeadó az elmaradt díjakat, a felmerült költségeket. A teljesített lízingdíjak összegét illetve a hátralékos tartozást az elszámolás tartalmazza.

Az alperes a szerződésszerű elszámolást elkészítette, ezzel számadási kötelezettségének eleget tett, mindegyik szerződés vonatkozásában kimutatta a lízingbevevő fizetési késedelmét. Tartalmilag a felperes további számadásra kérte kötelezni az alperest az általa kimutatott díjfizetés összegszerűsége és jogalapja vonatkozásában. Ilyen kereset azonban a Pp. 123. §-a alapján megállapítási keresetként nem érvényesíthető (Legfelsőbb Bíróság Pf.IV.26.234/2001/4.). Ez ugyanis nem a számadási kötelezettség megállapítását, hanem az alperes által már közölt számadás helytelenségének a megállapítását célozza. Ezáltal tehát a felperes valójában annak a jogvitának az elbírálását kérte, amely az alperes elszámolásának eredményeként keletkezett. A felmondott, illetve - a futamidő letelte folytán - megszűnt lízingszerződésekből eredően az alperes által kimunkált tételek jogalapja és összegszerűsége azonban ebben a perben nem bírálható el. Amennyiben a felszámoló a bejelentett hitelezői követelés összegét utóbb vitatja, ezt a felszámolási eljárást lefolytató bíróság jogosult eldönteni.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 2. számú mellékletének 11. pontja definiálja a pénzügyi lízing fogalmát. Ennek lényege szerint a szerződésben kikötött időtartam lejártával a lízingdíj teljes tőketörlesztő és kamattörlesztő részének, valamint a szerződésben kikötött maradványérték megfizetésével a dolgon a lízingbevevő tulajdonjogot szerez.

A lízingszerződés lényegi eleme, hogy a lízingtárgy tulajdonjoga a futamidő alatt, a lízingtárgy kiegyenlítéséig mindvégig a lízingbeadót illeti.

A perbeli esetben az adós (és nem a felszámoló) akkor szerezhette volna meg a gépjárművek tulajdonjogát, ha a lízingszerződésből eredő fizetési kötelezettségét szerződésszerűen teljesíti. Az alperes által készített elszámolásból megállapíthatóan a felperest valamennyi lízingszerződés vonatkozásában tartozás terheli, az üzletszabályzat III/6. pontjában foglalt fizetési kötelezettségének maradéktalanul nem tett eleget. Maga a felperes sem vitatta, hogy hátralékos lízingdíj tartozása áll fenn. Tény tehát, hogy a felperes nem teljesített, ezért - majd fizetéseképtelen helyzetére is figyelemmel - az alperes az üzletszabályzat VII/4. pontjában foglaltaknak megfelelően - a felperes által sem kifogásoltan - jogszerűen mondta fel a még fennálló lízingszerződést. A szerződés felmondásával, illetve a többi szerződés tekintetében a határozott idő leteltével a teljes hátralék, valamint az üzletszabályzat VIII/3. pontjában rögzített egyéb költség egyösszegben vált esedékessé. A felperes

valamennyi tartozását az üzletszabályzatban foglalt, a szerződés felmondásától illetve a szerződések megszűnésétől számított 8 napon belül nem egyenlítette ki. Ez a körülmény kizárja, hogy a felperes a lízingszerződés alapján megszerezze a gépjárművek tulajdonjogát. Erre csak az alperes beleegyezésével, új megállapodás útján van lehetőség.

A kifejtettek szerint az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles az alperes jogi képviselétével felmerült másodfokú eljárási költség megfizetésére, melyet az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, az (5) és (6) bekezdés alapján mérlegeléssel állapított meg. A felperes köteles illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az állam javára (6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, valamint 15. § (1) bekezdés).

S z e g e d , 2013. február hó 21. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.
előadó bíró

Dr. Mányoki Zsolt sk.
táblabíró